

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobkyně: B. P.**, zast. Ing. Silvií Žakovou, obecnou zmocněnkyní, bytem Česká Lípa, Jiřího z Poděbrad 666/20, proti **žalovanému: Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Opava, Horní náměstí 103/2, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27.12.2011, č.j.: 2011/84970-421,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo práce a sociálních věcí změnilo k odvolání žalobkyně rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Liberci ze dne 7.10.2011, č.j.: 84712/11/CL CLA-2011/256762-5, jímž byla žalobkyni podle ust. § 140 odst. 4 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), uložena pokuta ve výši 50.000,-Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, kterého se žalobkyně dopustila tím, že umožnila fyzické osobě, paní L. Z., výkon nelegální práce tak, jak ji vymezuje ust. § 5 písm. e) bod 1. zákona o zaměstnanosti, tedy výkon práce bez navázání pracovněprávního vztahu nebo jiné smlouvy. Zároveň byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,-Kč.

S ohledem na skutečnost, že podle novely zákona o zaměstnanosti provedené zákonem č. 367/2011 Sb., přešla s účinností od 1.1.2012 působnost ve věcech správních deliktů podle zákona o zaměstnanosti na Státní úřad inspekce práce, jednal soud nadále podle ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), jako s účastníkem řízení (žalovaným) se Státním úřadem inspekce práce.

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda tak jde o žalobu z hlediska ustanovení s.ř.s. přípustnou. Mezi základní podmínky řízení náleží požadavek na podání žaloby ve stanovené lhůtě.

Podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Napadené rozhodnutí bylo vydáno podle zákona o zaměstnanosti, který neobsahuje zvláštní úpravu lhůty k podání žaloby. Ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. je tak žalobu proti rozhodnutí, vydaného podle zákona o zaměstnanosti, nutno podat do dvou měsíců od

doručení, či jiného oznámení rozhodnutí žalobci. Podle ust. § 40 odst. 2 s.ř.s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Po podání žaloby žalobkyně k výzvě soudu sdělila, že jí bylo doručeno žalobou napadené rozhodnutí prostřednictvím obecné zmocněnkyně dne 27.12.2011. Uvedené tvrzení žalobkyně soud ověřil na základě doručky, kterou k výzvě soudu předložil žalovaný. Podle kopie doručky si zmocněnkyně žalobkyně osobně převzala napadené rozhodnutí dne 27.12.2011. Převzetí zásilky zmocněnkyně žalobkyně stvrdila svým podpisem. Ode dne 27.12.2011 tak počala běžet dvouměsíční lhůta k podání žaloby.

Konec lhůty pro podání žaloby ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s.ř.s. pak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. pondělí 27.2.2012. Tento den byl zároveň posledním dnem pro podání včasné žaloby, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit (ust. § 40 odst.3).

Žalobkyně, respektive obecná zmocněnkyně žalobkyně, zvolila jako komunikační prostředek k podání žaloby email. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 11.8.2006, č.j.: 8 Afs 82/2006-68 (blíže viz www.nssoud.cz) „ust. § 37 odst. 2 s.ř.s. je třeba vykládat s přihlédnutím k § 40 odst. 4 s.ř.s. Podání musí být předáno soudu, s výjimkami představovanými předáním držiteli poštovní licence, zvláštní poštovní licence nebo orgánu, který má povinnost je doručit. Předáním soudu přitom nelze rozumět nic jiného než doručení soudu. Vzniknou-li pochybnosti o doručení, postačuje v případě zmíněných výjimek prokázat předání k přepravě, zatímco v ostatních případech je třeba zpravidla prokázat předání, tj. doručení, soudu“. Vztáhne-li soud výše uvedená východiska na projednávaný případ, nelze dospět k jinému závěru, než že pro posouzení včasnosti žaloby podané emailem se zaručeným elektronickým podpisem je podstatný okamžik, kdy žaloba došla zdejšímu soudu, nikoliv okamžik, kdy byla v elektronické formě odeslána (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9.8.2012, č.j.: 9 As 100/2012-29).

Vzhledem k tomu, že soud první emailové podání z adresy obecné zmocněnkyně obdržel až dne 28.2.2012, vyzval soud výzvou ze dne 11.7.2012, č.j.: 9 A 60/2012-37 obecnou zmocněnkyni ke sdělení a doložení, kdy odeslala první emailové podání na adresu soudu a kdy obdržela automatické potvrzení o přijetí tohoto podání soudem. V podání ze dne 30.7.2012 obecná zmocněnkyně sdělila, že první emailové podání odeslala dne 27.2.2012. Zároveň uvedla, že jí ze soudu bylo doručeno oznámení, že limit serveru je omezen. Na internetových stránkách justice.cz bylo omluvné oznámení, že služby jsou omezeny z důvodu neplacení provozovateli za poskytnuté služby. Jako důkaz obecná zmocněnkyně přiložila veškeré odesílané zprávy. V odeslaném emailu ze dne 28.2.2012 v 11:41 (viz č.l. 40 soudního spisu) obecná zmocněnkyně mj. uvedla, že se jí zpráva objevila v poště jako nedoručitelná z důvodu omezené kapacity naší schránky. Výzvou ze dne 20.8.2012, č.j.: 9 A 60/2012-50 soud vyzval obecnou zmocněnkyni ke sdělení a doložení na základě jakých skutečností a důkazů usuzuje, že byl limit serveru soudu omezen, respektive že byla omezena kapacita schránky soudu. Zároveň soud požádal o předložení omluvného oznámení, které dle tvrzení obecné zmocněnkyně mělo být vyvěšeno na internetových stránkách justice.cz. V podání ze dne 12.9.2012 obecná zmocněnkyně zopakovala, že první odeslání proběhlo dne 27.2.2012. Na elektronickou zprávu jí do dnešního dne nepřišla odpověď, i když bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Soudem požadované omluvné oznámení žalobkyně nedoložila, avšak předložila čestné prohlášení S. T. a J. T., kteří potvrdili, že na vlastní oči

viděli na internetových stránkách soudu omluvné oznámení, že služby jsou dočasně omezeny z důvodu neplacení provozovateli za poskytnuté služby.

Pro posouzení projednávaného případu považoval soud za rozhodné, že žalobkyně přes výzvu soudu ze dne 11.7.2012, č.j.: 9 A 60/2012-37 nedoložila potvrzení elektronické podatelny soudu o doručení datové zprávy ze dne 27.2.2012. Tímto podáním totiž Městský soud v Praze potvrzuje, že zpráva byla doručena elektronické podatelně soudu. O skutečnosti, že soud potvrzuje doručení datových zpráv ostatně informuje zdejší soud i na svých internetových stránkách. Obecná zmocněnkyně tak dne 27.2.2012 žádné podání zdejšímu soudu nedoručila. První emailové podání z adresy obecné zmocněnkyně soud obdržel až dne 28.2.2012. Tato skutečnost vyplývá jednak z identifikátoru elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu, pořadové číslo zprávy 25347/2012 (viz č.l. 4 soudního spisu), a dále ze sdělení oddělení informatiky Městského soudu v Praze ze dne 22.11.2012, zejména z přiloženého přehledu podání z adresy obecné zmocněnkyně v období od 26.2.2012 23:59 do 29.2.2012 23:59 (viz č.l. 62 soudního spisu). V tento den bylo zároveň obecné zmocněnkyni odesláno potvrzení elektronické podatelny o doručení datové zprávy. Ostatně uvedené potvrzení obecná zmocněnkyně soudu předložila (viz č.l. 53 soudního spisu). První podání žalobkyně tak bylo zdejšímu soudu doručeno až dne 28.2.2012.

Pokud jde o tvrzení obecné zmocněnkyně, že jí ze soudu bylo doručeno oznámení, že limit serveru je omezen z důvodu neplacení provozovateli za poskytnuté služby, soud předně poukazuje na skutečnost, že toto tvrzení je v rozporu s emailovým podáním ze dne 28.2.2012 (viz č.l. 40 soudního spisu), ve kterém žalobkyně uvedla, že se jí zpráva v poště objevila jako nedoručitelná z důvodu omezené kapacity schránky soudu. Bez ohledu na výše uvedené však obecná zmocněnkyně přes výzvu soudu nedoložila, že by jí bylo ze soudu doručeno jakékoliv oznámení o tom, že by limit serveru byl omezen z důvodu neplacení provozovateli za poskytnuté služby, respektive že by soud měl omezenou kapacitu schránky. Obecná zmocněnkyně toliko opakovaně doložila, že se dne 27.2.2012 (a ve dnech následujících) pokusila o odeslání emailového podání zdejšímu soudu. Tvrzení žalobkyně o existenci omluvného oznámení na internetových stránkách justice.cz a s tím spojená předložená čestná prohlášení J. T. a S. T. soud považuje za vyvrácené sdělením Ministerstva spravedlnosti, odboru informatiky ze dne 5.12.2012, č.j.: 28/2012-OI-SP/63. V uvedeném sdělení Ministerstvo spravedlnosti uvedlo, že „*nikdy v minulosti nedošlo ze strany Ministerstva spravedlnosti k prodlení s platbou mající za následek jakýkoliv dopad na komunikační infrastrukturu s veřejností nebo výpadku spojeného s neplacením služeb*“. Zároveň sdělilo, že „*ze strany Ministerstva spravedlnosti nebylo nikdy zveřejněno zmiňované oznámení o výpadku*“.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala žalobu až dne 28.2.2012, je tato žaloba podána po lhůtě stanovené ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. a soud jí tak podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítl pro opožděnost, když s.ř.s. neumožňuje prominutí zmeškaní lhůty k podání žaloby (ust. § 72 odst. 4 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první s.ř.s. Byla-li žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů.

P o u č e n í : **Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské**

náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. února 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.